

ПРОЛѢТНИ ГОСТИ

Полъхва юженъ топълъ вѣтръ —
поля, гори раззелени.
Небето синия си шатъръ
разпъна въ свѣтли ведрини.

И гости пролѣтѣта покани
на празникъ въ новий си палатъ,
срѣдъ разхубавѣлитѣ балкани
отъ слънце, багри и отъ цвѣтъ.

Дойдоха бързи ластовици,
а съ тѣхъ и щъркели-летци,
и чучулиги, гургурици,
славеи, косове-пѣвци.

Запѣха въ китното пригоре,
въ храстаци, въ цвѣтнитѣ лжки,
въ градини, ниви и простори,
при бистроструйнитѣ рѣки.

— Добре дошли вий, птички мили!
Вий, скжпи гости въ пролѣтѣта!
За васъ, о колко сме тжжили
и чакахме ви пѣсенѣта!

Иванъ Карановски